

LIBER QVINTVS.

CAPVT I.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ.

I. **A**ριστοτέλης, Νικομάχου καὶ Φαιστιάδος, Σταγειρίτης. ὁ δὲ Νικόμαχος ἦν ἀπὸ Νικομάχου τῷ Μαχάονος, τῷ Ἀσκληπιῶ, κατὰ Φησιν Ἑρμιππος ἐν τῷ περὶ Ἀριστοτέλους. καὶ συνεβίω Ἀμύντα τῷ Μακεδόνων βασιλεῖ, ἰατρῶ καὶ φίλος χρεία.

II. Οὗτος γνησιώτατος τῶν Πλάτωνος μαθητῶν, τραυλὸς τὴν Φωνήν, ὡς Φησι Τιμόθεος ὁ Ἀθηναῖος ἐν τῷ Περὶ βίων. ἀλλὰ καὶ ἰχθυοσκελής, Φασίν, ἦν, καὶ μικρόμματος· ἐσθῆτί τε ἐπισήμῳ χρώμενος, καὶ δακτυλίοις, καὶ κερῶ.

III. Ἔχε δὲ καὶ υἱὸν Νικόμαχον ἐξ Ἑρπυλίδος τῆς παλλακῆς, ὡς Φησι Τιμόθεος.

IV. 2) Ἀπέστη δὲ Πλάτωνος ἔτι περιόντος· ὡς Φασίν ἐκεῖνον εἰπεῖν, Ἀριστοτέλης ἡμᾶς ἀπελάκτισε,

ARISTOTELES.

I. **A**ristoteles Nicomachi Phaeftiadisque filius, Stagirites fuit. Porro Nicomachus a Nicomacho Machaonis filio, Aesculapiique nepote, originem duxit, vt Hermippus in eo libro, quem de Aristotele scripsit, tradit. Conuixit autem Amyntae, Macedonum Regi, medicinae et amicitiae gratia.

II. Hic inter omnes Platonis discipulos maxime excelluit: voceque gracili, vt Timotheus Atheniensis in libro de Vitis refert, et exilibus cruribus paruisque oculis fuit, veste insigni et anulis, ac tonsura vtens.

III. Natus est autem illi et filius Nicomachus ex Herpylide concubina, vt Timotheus ait.

IV. 2) Recessit a Platone, dum adhuc superuieret. Vnde dixisse illum tradunt, *Aristoteles in nos recalcitrauit, non se-*